

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-499/16

**AZ
prieš
Minister Finansów**

(*Naczelny Sąd Administracyjny* prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Apmokestinimas – Pridėtinės vertės mokestis (PVM) – Direktyva 2006/112/EB – 98 straipsnis – Valstybių narių galimybė taikyti lengvatinį tarifą tam tikrų prekių tiekimui ir tam tikrų paslaugų teikimui – III priedo 1 punktas – Maisto produktai – Pyragai ir bandelės – Minimalus tinkamumo terminas ar tinkamumo vartoti terminas – Mokesčių neutralumo principas“

Santrauka – 2017 m. lapkričio 9 d. Teisingumo Teismo (šeštoji kolegija) sprendimas

Mokesčių teisės aktų suderinimas – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema – Valstybių narių galimybė taikyti lengvatinį tarifą tam tikrų prekių tiekimui ir tam tikrų paslaugų teikimui – Lengvatinio tarifo taikymas maisto produktams – Pyragai ir bandelės – Nacionalinės nuostatos, numatančios lengvatinį tarifą, atsižvelgiant į minimalaus tinkamumo terminą arba tinkamumo vartoti terminą – Priimtinumai – Sąlyga – Neutralumo principo laikymasis – Kriterijus – Prekių ir paslaugų panašus pobūdis – Patikrinimas, kurį turi atlikti nacionalinis teismas

(*Tarybos direktyvos 2006/112 98 straipsnis*)

2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 98 straipsnį reikia aiškinti taip, kad jis nedraudžia, tiek, kiek laikomasi mokesčių neutralumo principo, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, nacionalinės teisės nuostatų, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, kuriomis remiantis lengvatinio pridėtinės vertės mokesčio tarifo taikymas šviežiams pyragams ir bandelėms priklauso tik nuo jų „minimalaus tinkamumo termino“ arba jų „tinkamumo vartoti termino“ kriterijaus.

Šiuo klausimu pažymėtina, kad, remiantis PVM direktyvos 98 straipsnio 3 dalimi, valstybės narės, taikydamos lengvatinius tarifus kategorijoms, prie kurių priskirtos prekės, gali naudotis KN, kad nustatytų, kas iš tiesų priklauso atitinkamai kategorijai. Vis dėlto reikia konstatuoti, kad naudojimas KN yra tik vienas iš būdų tiksliai apibrėžti atitinkamą kategoriją.

Kadangi kriterijus, susijęs su tam tikru tinkamumo vartoti dienu skaičiumi, tiksliai apibrėžia atitinkamą kategoriją, reikia konstatuoti, kad šis selektyvus lengvatinio PVM tarifo taikymas konkrečiam ir specialiam prekių, įtrauktų į vieną iš kategorijų, nurodytų šiame III priede, aspektui iš esmės suderinamas su PVM direktyvos 98 straipsniu.

Vis dėlto, siekiant atsakyti į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo klausimą, reikia patikrinti, ar toks nacionalinės teisės aktas, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kelia grėsmę mokesčių neutralumo principui.

Iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad pagal mokesčių neutralumo principą draudžiama PVM tikslais skirtingai vertinti panašias prekes ar paslaugas, kurios konkuruoja tarpusavyje (2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *K*, C-219/13, EU:C:2014:2207, 24 punktą ir nurodyta jurisprudencija).

Kiek tai susiję su atitinkamų prekių ar paslaugų panašumo vertinimu, kuris galiausiai priklauso nacionaliniam teismui, iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad iš esmės reikia atsižvelgti į vidutinio vartotojo požiūrį. Prekės ar paslaugos yra panašios, kai turi panašių savybių ir, atsižvelgiant į panašumo naudojant kriterijų, tenkina panašius vartotojų poreikius ir kai esami skirtumai nedaro didelės įtakos vidutinio vartotojo sprendimui naudotis viena ar kita iš šių prekių ar paslaugų (2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *K*, C-219/13, EU:C:2014:2207, 25 punktą).

(žr. 25, 28–31, 36 punktus ir rezoliucinę dalį)